

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, declarat de către inculpatul

Cliciuc Vladimir Fiodor, născut la 02 aprilie 1979, originar din mun.Chișinău și domiciliat în or.Dubăsari, str.Dzerjinski 70, ap.44.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 11.08.2014 - 30.12.2014,
2. Instanța de apel: 19.02.2015 - 02.04.2015,
3. Instanța de recurs: 24.09.2015 - 25.11.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 30 decembrie 2014, Cliciuc Vladimir a fost condamnat în baza art.27,187 alin.(2) lit.e) Cod penal la 5 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cliciuc Vladimir, la 03 iunie 2014, aproximativ la ora 10.00, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timpul deplasării pe traseul Hidrocentrala - Criuleni, aflându-se pe marginea drumului la o distanță de aproximativ un kilometru de la barajul Hidrocentralei, în preajma s.Ustia, r-nul Dubăsari, în vederea realizării scopului său infracțional determinat, a aplicat violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea cet.Buracov Vera, manifestată prin sugrumarea gâtului, tîrîrea ei forțată în fișia forestieră din apropiere și tragerea acesteia de păr, cerîndu-i banii, însă din cauze independente de voința acestuia, acțiunile lui îndreptate nemijlocit spre săvîrșirea infracțiunii de jaf nu și-au produs efectul, din motiv că în apropierea lor a apărut un trecător și un automobil, iar Buracov Vera prin opunerea de rezistență, a reușit să evadeze din minile acestuia astfel, cauzîndu-i părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.262/D din 10.06.2014, leziuni corporale sub formă de excoriație pe gamba dreaptă, care se califică ca vătămări neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Tripac în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat:

- avocatul în numele inculpatului, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, invocînd că din declarațiile părții vătămate rezultă că ea a recunoscut pe bărbatul care a atacat-o pe video prezentat de poliție, însă așa acțiune de urmărire penală la materialele cauzei lipsește, astfel fiind încălcate normele procesual penale care au stat la baza formulării acuzării; urmărirea penală a fost efectuată cu grave încălcări, mai mult ca atît organul de urmărire penală nu a stabilit persoanele care i-au curmat acțiunile inculpatului de comiterea infracțiunii, ori așa persoane nici nu au existat;

- inculpatul, casarea sentinței și aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, indicînd că dînsul a dorit doar s-o sperie pe partea vătămată, că a fost doar o glumă din partea lui, iar concluziile instanței precum că el a săvîrșit tentativa de jaf sînt neîntemeiate, deoarece dacă el avea o astfel de intenție, nu era necesar s-o tîrîie pe partea vătămată peste traseu, iar cînd aceasta a căzut cu capul în șanțul cu apă, el i-a ridicat capul și nu a lăsat-o să se înece.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, au fost admise apelurile declarate de avocat și inculpat, casată parțial sentința din oficiu, în partea aplicării pedepsei, prin care lui Cliciuc Vladimir recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,187 alin.(2) lit.(e) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa de 5 ani și 3 luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.27,187 alin.(2) lit.e) Cod penal, ca tentativă de jaf, adică de sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșite cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei.

Concluziile date au fost bazate pe declarațiile părții vătămate V.Buracov, a martorilor V.Grosu, V.Rotari, C.Buracov și actele cauzei - plîngerea lui V.Buracov din 03.06.2014, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 03.06.2014, de audiere a părții vătămate, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.06.2014, de verificare a declarațiilor la fața locului din 24.06.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.262/d din 10.06.2014 în privința părții vătămate.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile inculpatului, deoarece nerecunoașterea vinei de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, fiind date în scop de a se apăra și de a se eschiva de la răspunderea penală.

La fel, au fost respinse argumentele apelanților referitor la faptul că inculpatul a avut drept scop să sperie partea vătămată, aceasta fiind o glumă, deoarece atacul, reieșind din declarațiile părții vătămate, a fost prea violent, pentru a fi caracterizat ca o glumă, iar locul ales de inculpat, modul de acționare a acestuia, cerința înaintată părții vătămate de a-i da banii etc., demonstrează cu certitudine scopul inculpatului de a comite infracțiunea de jaf.

Astfel, instanța de apel a respins și argumentele apelanților cu privire la achitarea inculpatului, pe motiv că în cazul dat a avut loc doar o acțiune negîndită de acesta, deoarece din toate circumstanțele cauzei se atestă că inculpatul a avut intenția de a comite un jaf, însă nu și-a dus pînă la capăt intenția doar din condiții independente de voința sa, fiind speriat de oamenii care treceau în apropiere, prin urmare vinovăția acestuia de comiterea tentativei de jaf a fost dovedită pe deplin.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit că, prin prisma scopului legii penale, doar o pedeapsă sub formă de izolare de societate poate fi eficientă în privința lui V.Cliciuc, deoarece anterior acesta a fost judecat și din nou a săvîrșit o infracțiune violentă contra persoanei, prin ce a arătat că măsura de pedeapsă aplicată în privința lui nu a fost în stare să determine un comportament nondelicvent și că el nu a conștientizat consecințele negative ale acțiunilor sale săvîrșind infracțiunea în stare de recidivă, astfel corect a respins solicitarea inculpatului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului V.Cliciuc, a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra

corijării și reeducării inculpatului, însă nu a luat în considerație că legea penală stabilește expres că jaful săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

5. Împotriva hotărîrii menționate a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale să fie recalificate din jaf în huliganism și să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv că nu a avut intenția de a jefui partea vătămată, doar a vrut s-o sperie; instanțele nu au luat în considerație toate circumstanțele cauzei; dosarul penal a fost investigat cu multe abateri de la lege, invocînd repetat aceleași motive ca în apel.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile lui să fie reîncadrate din prevederile art.27,187 alin.(2) lit.e) în cele ale art.287 Cod penal, pe motiv că instanțele judecătorești nu au dat o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, mai mult ca atît nu a avut intenția de a jefui partea vătămată, doar a vrut s-o sperie.

Colegiul penal constată că instanța de fond și cea de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale acuzării, cît și ale apărării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatului V.Cliciuc în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,187 alin.(2) lit.e) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume declarațiile inculpatului V.Cliciuc, a părții vătămate V.Buracov, a martorilor V.Grosu, V.Rotari, C.Buracov, și actele cauzei – procesele-verbale de cercetare la fața locului din 03.06.2014, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.06.2014, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii cu planșa fotografică din 24.06.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.262/D din 10.06.2014. Probele puse la baza concluziei de vinovăție a inculpatului de către instanțele de fond sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu trezesc careva dubii.

Colegiul penal constată corectă concluzia instanțelor de fond care au apreciat critic versiunea înaintată de către inculpatul V.Cliciuc, precum că nu a avut intenția de a jefui partea vătămată, dar a dorit s-o sperie, deoarece aceasta se combate prin declarațiile părții vătămate V.Buracov, care a relatat că inculpatul apucînd-o de gît a început s-o sugruma spunîndu-i în limba rusă să-i dea banii, a tîrît-o de păr spre păduricea din partea de deal al traseului, mai departe de drum, pentru a nu fi văzut de nimeni. Mai mult, însuși inculpatul în declarațiile sale a indicat că, apropiindu-se de partea vătămată „i-a astupat cu mîna gura și i-a strîns cu partea din spate a cotului gîtul pentru ca să nu se sufoce, a început să o tîrîie spre partea opusă a drumului unde era un șanț de scurgere, ea a încercat să strige, iar el i-a spus să nu o facă, folosind fraza „închide gura”.

Totodată, s-a constatat că anterior inculpatul nu era cunoscut cu partea vătămată, prin urmare nu avea motive de a o speria în glumă pe aceasta, mai mult că prin acțiunile sale acesta a întrecut limita oricărei glume. Astfel că, reținând declarațiile părții vătămate, locul unde a fost comisă infracțiunea, modul în care inculpatul a acționat, cerința înaintată părții vătămate de a-i da banii, toate aceste circumstanțe luate împreună, cert demonstrează scopul inculpatului de a comite infracțiunea de jaf.

Astfel, din împrejurările stabilite, instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului V.Cliciuc în baza art.27,187 alin.(2) lit.e) Cod penal, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție a acestuia prin cumulul de probe administrate în cauză, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată.

Colegiul remarcă că, recursul repetă textul apelurilor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apeluri, iar instanța de apel minuțios le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerând argumentele părții apărării neîntemeiate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 82 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia, că anterior a fost judecat, antecedentul penal nefiind stins, și de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea.

Conform prevederilor art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cliciuc Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 16 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu